

get ikke at lave den her særforanstaltning, hvor det, man normalt opfatter som privatlivets fred, ikke gælder denne gruppe borgere.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan så forstå, at Enhedslisten ikke vil være med til at skaffe de oplysninger, som Folketinget i årevis har haft til rådighed uden problemer, som Folketinget i årevis har brugt til at stille ændringsforslag, som Enhedslisten sikkert har stemt imod, har brugt til parlamentarisk arbejde herinde. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke vil gennemføre et forslag, der indebærer det.

Men jeg må så spørge hr. Søren Søndergaard: Hvordan skal vores forslag så udformes, hvis det over for Enhedslisten skal have en berettigelse? For Enhedslisten er vel enig i, at der er et problem, når nu Folketinget i årevis har fået oplysninger til at stille ændringsforslag på baggrund af og ikke længere kan få det.

Enhedslisten må så have gjort sig nogle tanker om, at det her måske på en eller anden måde er snagen. Det er det ikke, men hvis Enhedslisten mener, der er tale om snagen i nogets personlige ting, så må Enhedslisten kunne forstå at fremsætte forslag, der indebærer nogle ting, der ikke er snagen, men som bare bruges til at stille ændringsforslag, og det efterlyser jeg. Hvor kan Enhedslisten komme med forslag til det?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er klart, at definitionen af, hvad der er personlige oplysninger, er noget, der er under konstant udvikling. Hvor man hos embedsmændene og politikerne i 1930'erne i Justitsministeriet syntes, det var utrolig interessant, om folk var af jødisk afstamning, synes man det forhåbentlig ikke mere.

Lige sådan med spørgsmålet om modtagelse af socialhjælp, som jo i gamle dage var noget, der medførte, at folk blev frataget retten til at stemme, selv hvis de var danske statsborgere, det har man også en anden opfattelse af. Så det er fuldstændig rigtigt, at opfattelsen af, hvad der er rimeligt at trække ind i en bestemt diskussion, ændrer sig, og på det her område synes vi den ændrer sig i en positiv retning, det vil vi godt sige.

Og jeg kan simpelt hen slet ikke forstå hr. Peter Skaarups problem, for hvis udgangs-

punktet er, at Dansk Folkeparti vil have slået fast, at man ikke ønsker, at folk, der har fået arbejdsledsløshedsunderstøttelse, skal blive danske statsborgere – det er jo sådan noget af det, det går ud på, ikke? – altså at folk, der har arbejdet så lang tid, at de har optjent understøttelsesret, hvilket kræver, at man arbejder et stykke tid, ikke skal kunne få dansk statsborgerskab, så kan man jo bare stille det forslag. Det kan man stille, hver eneste gang inden vi behandler et forslag om tildeling af indfødsret, og så kan der blive stemt om det, og den dag, Dansk Folkeparti så får flertal, er det helt naturligt, at det går igennem, og så længe det ikke får flertal, ja, så vil det selvfølgelig bare blive puttet i papirkurven.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil bare sige, at Kristeligt Folkeparti ikke kan tilslutte sig forslaget her.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 kan derimod godt støtte beslutningsforslaget, og det gør vi ud fra, at det er et beslutningsforslag, og når jeg understreger det, så er det, fordi det ikke er alt, hvad der står i beslutningsforslaget, vi nødvendigvis er enige i.

F.eks. har vi i Frihed 2000 den opfattelse, at spørgsmålet om, hvorvidt man er kommet her på baggrund af reglerne om familiesammenføring, ikke har nogen relevans for os, men det er klart, at hvis Dansk Folkeparti ønsker de informationer, kan vi ikke se, der er noget til hinder for, at de skulle have dem.

I forhold til punkt 2 om, hvorvidt de på forslagene optagne personer har modtaget arbejdsledsløshedsdagpenge eller sociale ydelser, har vi i Frihed 2000 den opfattelse, at fordi man engang har gjort det, betyder det ikke nødvendigvis, at man efter vores kriterier ikke kan opnå dansk statsborgerskab, men vi har dog den opfattelse, at hvis man modtager sociale ydelser eller arbejdsledsløshedsunderstøttelse, når man søger, eller der, når man er på forslaget, er tvivl om, hvorvidt vedkommende er i stand til at forsørge sig selv, skal vi vente og se tiden an, om vedkommende bliver i stand til det. Det er selvfølgelig, fordi vi i Frihed 2000 har det kriterium over for dem, der søger dansk statsborgerskab, at de skal kunne forsørge sig selv, i øvrigt et krav, som bliver stillet i en lang, lang række andre lande, hvis man ønsker at opnå statsborgerskab dér, og det kriterium mener vi også bør indføres i Danmark.